Чи то вірли крильми б'ються?
Чи зірки сіяють?
Ні!.. То козак з врагом труться,
Мечами блискають.

Та вже татар утомився,
К землі, сильно вдарен, пав...
Ще раз двигся, роз'ярився
І дівчині необачній
Головоньку з плеча зняв.

І кинувся, мов звір лютий,
Козак сильний на врага,
Грудь розколов, щоб добути
Серце диве татара?.

Завіз сестру додомоньку,
Поховав ю у садочку,
Посадив над нев руточку,
А в головках калиноньку.

Сам затужив, та й заплакав,
Та й стався сумненьким,
Та й затужив, та й заспівав
Голосом тихеньким:

"Як би я в сій сторононьці,
Як би я безрідний жив?
Батько, ненька в могилоньці,
Та й сестрицю враг вмертвив.

Ходім, коню, в чужиноньку
Думочку думати,
Ходім, коню, на Украйноньку

Степами блукати".
[1833]